

1. Het verloop van de procedure

Bij beroepschrift met bijlagen van 22 december 2005 komt appellante in beroep tegen het besluit van het bestuur van verweerster tot verlenging van de schorsing en het ontslag, beide besluiten meegedeeld bij brief van 22 november 2005.

Bij schrijven van 26 januari 2006 zendt verweerster haar verweerschrift met bijlagen in.

De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Eindhoven op 16 februari 2006 alwaar zijn verschenen:

appellante in persoon bijgestaan door haar gemachtigde;

verweerster in de persoon van de heer, manager personele zaken, bijgestaan door haar gemachtigde.

Partijen hebben de zaak nader mondeling toegelicht, beide partijen aan de hand van een pleitnota en vragen van de Commissie beantwoord.

De inhoud van de schriftelijke stukken geldt als hier herhaald en ingelast met uitzondering van de bescheiden, die appellante ter zitting heeft overgelegd. Verweerster heeft haar bezwaar hiertegen kenbaar gemaakt. De inhoud van deze bijlagen wordt buiten aanmerking gelaten als zijnde te laat overgelegd.

Nu een lid van de Commissie gekozen door de vakorganisatie verhinderd was aanwezig te zijn, zal het lid jongste in leeftijd van de leden gekozen door de instellingsbesturen zich bij de beraadslaging van stemming onthouden.

2. De vaststaande feiten

Appellante is benoemd als leraar. Ze heeft op 20 september 1999 haar eerste benoeming bij verweerster gekregen in een vervangingsbaan. Per 1 augustus 2000 werd zij tijdelijk benoemd in een reguliere betrekking voor werktijdfactor 0,5513, met uitzicht op een benoeming voor onbepaalde tijd. Per 1 augustus 2001 werd zij voor onbepaalde tijd benoemd voor werktijdfactor 1 (fulltime).

In het schooljaar 2003-2004 werkte appellante aan b.s. Aan het einde van dat schooljaar is er met appellante een discussie ontstaan over de klassenindeling voor het schooljaar 2004-2005.

Appellante zou door de directie worden ingedeeld in groep 1/2 en appellante wilde dat niet. Hierover zijn op 31 mei 2004, 5 juli 2004 en 21 juli 2004 gesprekken met appellante gevoerd, waarvan verslagen zijn opgemaakt.

Op 31 augustus 2004 meldde appellante zich bij de ARBO-arts van het bestuur omdat ze zich ongeschikt achtte voor haar werk in deze groep. De ARBO-arts heeft haar vervolgens volledig arbeidsgeschikt verklaard mede n.a. v. haar mededelingen dat ze overwoog zich ziek te melden. Begin september 2004 meldt appellante zich toch ziek en is zij vervolgens enige tijd niet bereikbaar. Op 3 september 2004 is hierover een gesprek met de directeur van de school en op 7 september 2004 volgt er een gesprek met het bovenschools management.

Het resultaat is dat appellante op 13 september 2004 haar werkzaamheden weer heeft aangevangen. Eind september ontvangt de oudergeleding van de medezeggenschapsraad van verschillende brieven van ouders over de gang van zaken in de groep van appellante; meer specifiek over haar houding, voortdurende afwezigheid en haar uitspraken.

Op 2 november 2004 meldt appellante zich wederom ziek. De ARBO-arts verklaart haar echter op 4 november 2004 arbeidsgeschikt. Wel wordt geadviseerd bedrijfsmaatschappelijk werk in te schakelen. Op kosten van het schoolbestuur wordt daar vervolgens gebruik van gemaakt.

Omdat een groep leerlingen de dupe dreigt te worden van de problematiek van appellante, wordt er ingegrepen en wordt appellante voorgesteld om in de vervangingspool van het bestuur te gaan werken. Op 11 november 2004 vindt hierover een gesprek plaats. Dat leidt uiteindelijk tot het besluit om appellante met ingang van 1 december 2004 (onvrijwillig) over te plaatsen naar de vervangingspool van het bestuur. Tegen dit besluit is geen beroep ingesteld. Op 23 november 2004 is hierover opnieuw een gesprek.

Vervolgens blijkt appellante moeilijk bereikbaar te zijn en dat is voor haar inzet in vervangingsvacatures vanuit de vervangingspool uiteraard wel belangrijk. Appellante wordt daar bij brief van 2 februari 2005 door werkgever expliciet op gewezen.

Niettemin houden de klachten aan en dat leidt tot een gesprek met de heer op 2 maart 2005.

Op 14 juni 2005 bezoekt appellante wederom de ARBO-arts van werkgever. Zij wordt wederom volledig arbeidsgeschikt verklaard. Dat leidt opnieuw tot een gesprek en wel op 23 juni 2005.

Resultaat van dit gesprek is o.a. dat appellante een deskundigenoordeel bij UWV aanvraagt. Dat oordeel wordt bij schrijven van 22 juli 2005 aan haar en werkgever medegedeeld. De conclusie: "ongeschikt voor het verrichten van het eigen werk, anders dan op medische grond". De bijlage die bij deze brief hoort, wordt door het bestuur niet van UWV gekregen. Werkgever heeft daar vervolgens het UWV wel om gevraagd maar daarop geen reactie gekregen. Ook de ARBO-arts van werkgever heeft

gereageerd naar UWV en op zijn brief (aanvankelijk) geen reactie gekregen. Die reactie van UWV volgde overigens later wel bij schrijven van 1 november 2005 en daarin wordt nog eens bevestigd dat er geen sprake was van ziekte of gebrek. In het deskundigenoordeel is ten onrechte een uitspraak gedaan over de wijze van vervoer.

Met ingang van het schooljaar 2005-2006 wordt appellante weer teruggeplaatst op de De aankondiging van haar terugkomst leidt tot een schriftelijke reactie van de teamleden waarin wordt gewezen op problemen die ontstaan bij haar terugkomst.

Vervolgens vindt er een briefwisseling plaats tussen appellante en werkgever. Verwezen wordt naar de brief van appellante d.d. 8 augustus 2005 en de brief van de heer van 15 augustus 2005. Op 12 september 2005 meldde appellante zich wederom ziek. Daarbij nam ze de daarvoor geldende procedure niet in acht. Werkgever heeft appellante bij aangetekend schrijven van 14 september 2005 hier op gewezen en haar verzocht contact op te nemen. Eind van die week liet appellante weten pas op 19 september 2005 haar werk te kunnen hervatten. Op 22 september 2005 is e.e.a. bij aangetekende brief aan haar bevestigd.

Op 17 september 2005 schrijft de oudergeleding van de medezeggenschapsraad van een brief aan het bovenscholse management over de continuïteit en kwaliteit van het functioneren van appellante. Werkgever reageert hierop bij brief van 22 september 2005. Dat leidt tot een nadere reactie van de oudergeleding. De personeelsgeleding van de medezeggenschapsraad van sloot zich bij schrijven van 25 oktober 2005 aan bij de voornoemde brief van de oudergeleding. Ook individuele ouders hebben zich tot de schoolleiding gewend.

Op 10 oktober 2005 meldde appellante zich wederom ziek en wederom niet volgens de geldende procedure. De ARBO-arts van werkgever heeft haar op 13 oktober 2005 volledig arbeidsgeschikt verklaard; er is geen sprake van ziekte en/of gebrek. Diezelfde dag is er telefonisch contact gezocht met appellante door de heer In dat telefoongesprek heeft appellante aangegeven niet aan het werk te zullen gaan. Dat heeft appellante inderdaad niet gedaan. Bij aangetekend schrijven van 15 oktober 2005 is appellante uitgenodigd voor een gesprek op 26 oktober 2005. Het verslag van het gesprek is per aangetekende post aan appellante toegezonden.

De inhoud van dit verslag leidde tot een schorsing als ordemaatregel op basis van artikel F2.7 lid 1 van de CAO-PO voor de duur van 4 weken. Tegen dit besluit tot schorsing is geen beroep aangetekend. Tevens is aan appellante medegedeeld dat aan het bestuur zou worden voorgesteld om een procedure op te starten tot beëindiging van haar arbeidsovereenkomst bij Het voornemen tot ontslag en verlenging van de schorsing is aan appellante medegedeeld bij aangetekend schrijven d.d. 1 november 2005. Bij brief van 4 november 2005 wordt namens appellante een inleidend bezwaar ingediend. Namens werkgever wordt daarop gereageerd bij aangetekende brief van 8 november 2005. Er volgt een brief van 15 november 2005 en bij schrijven van 18 november volgt het aanvullend bezwaar dat eerst aangetekend zonder de bijlagen wordt ontvangen, later per reguliere post met de bijlagen.

Het besluit tot ontslag en verlenging van de schorsing wordt aan appellante medegedeeld bij aangetekend schrijven d.d. 22 november 2005. Namens appellante volgt er nog een reactie op 8 december 2005.

3. De inhoud van het schrijven van 22 november 2005

Ontslagbesluit

Gezien het voorgaande zien wij ons derhalve genoodzaakt u bij deze ontslag aan te zeggen uit uw betrekking als leraar bij onze stichting. Uw ontslagdatum is 1 maart 2006.

Gronden voor ontslag vormen:

- primair: plichtsverzuim als bedoeld in artikel F2.8 lid 2 van de CAO PO bestaande uit het feit dat u uw werkzaamheden niet hervat (artikel F2.6 lid 1 sub a van de CAO PO). Volgens onze arbo-arts (verklaring van 13 oktober jl.) bent u volledig arbeidsgeschikt. Desondanks hebt u (ondanks verzoeken onzerzijds) uw werkzaamheden niet aangevangen en hebt u zelfs expliciet aangegeven dat ook niet te doen; zie onze brief van 15 oktober jl.. Wij hebben u zowel schriftelijk (in de brief van 15 oktober jl.) als mondeling (in het gesprek van 26 oktober jl.) gevraagd of u bij UWV een deskundigenoordeel zou aanvragen. U hebt daarop expliciet aangegeven dat niet te zullen doen. Daarmee is de voornoemde uitspraak van onze arbo-arts bindend en diende u uw werkzaamheden aan te vangen. U hebt dat niet gedaan. Tevens hebt u zich in de voorbije periode bij herhaling niet gehouden aan de procedure die bij ziekmelding in acht moet worden genomen. Zelfs niet toen u dat expliciet onder de aandacht was gebracht en u was gewezen op mogelijke consequenties. Bovendien was u tijdens ziekteverlof niet of nauwelijks bereikbaar voor de schoolleiding en de arbo-arts. Ook dat is tegen de procedure.

- subsidiair: onbekwaamheid of ongeschiktheid voor uw functie, anders dan op grond van ziels- of lichaamsgebreken (artikel F2.6 lid 1 sub b van de CAO PO). Immers, volgens de verklaring van de arbo-arts bent u volledig arbeidsgeschikt voor het eigen werk en is er geen sprake van ziekte en/of gebrek. U geeft zelf aan niet te kunnen werken omdat u zich daartoe onbekwaam of ongeschikte acht. De oorzaak daarvan ligt formeel echter, blijkens voornoemde verklaring van de arbo-arts d.d. 13 oktober jl., niet in ziels of lichaamsgebreken. De conclusie van het deskundigenoordeel van UWV d.d. 22 juli 2005 luidde: "ongeschikt voor het verrichten van het eigen werk, anders dan op medische grond". Daarmee wordt deze ontslaggrond bevestigd.
- tertiair: een andere met name genoemde gewichtige omstandigheid die redelijkerwijs geacht moet worden. met het oog op de belangen van de instelling en het onderwijs, de mogelijkheid van handhaving van het dienstverband uit te sluiten (artikel F2.6 lid I sub f van de CAO PO). Deze reden is in uw geval gelegen in het feit dat u zelf aangeeft niet in staat te zijn en het niet verantwoord te achten om uw werkzaamheden te hervatten. Niet alleen de klachten over de gang van zaken in uw groep, uw houding, uw voortdurende ongeoorloofde afwezigheid, uw uitspraken, mentaliteit, het zich niet houden aan procedures en de continuïteit en kwaliteit van uw functioneren in het algemeen liggen hier aan ten grondslag maar ook en vooral uw uitlatingen in het gesprek van 26 oktober jl. in het bijzonder. Deze waren van een dusdanig zorgelijk gehalte, dat u in het belang van de aan onze scholen toevertrouwde kinderen niet meer tot de school kunt worden toegelaten.

Verlenging schorsing

In het belang van het onderwijs en de school is het bestuur tevens genoodzaakt om u op basis van artikel F2.7 lid 2 sub c van de CAO-PO met onmiddellijke ingang te schorsen voor de duur tot uw ontslagdatum op 1 maart 2006. Daarmee wordt de eerder aan u bij schrijven van 27 oktober jl. medegedeelde schorsing verlengd. Wij merken daarbij nogmaals uitdrukkelijk op dat de schorsing een ordemaatregel betreft en niet een disciplinaire maatregel.

4. Het oordeel van de Commissie

Voorop moet worden gesteld dat de werkzaamheden die aan de basisschool moeten worden verricht, in onderling overleg worden verdeeld tussen de directie en de betrokkenen. Indien dit overleg niet tot overeenstemming leidt, beslist het bevoegd gezag, de betrokkene gehoord (artikel 151 lid 2 Rechtspositiebesluit WPO/WEC).

Voor het schooljaar 2004-2005 was appellante door de directie ingedeeld in groep 1 en 2. Dit is appellante door de adjunct-directeur meegedeeld. Appellante was het met deze indeling niet eens. De fungerend interim directeur heeft daarop een drietal gesprekken gevoerd met appellante. Dit overleg heeft niet tot overeenstemming geleid, waarop het bevoegd gezag heeft beslist dat appellante ingedeeld blijft in groep 1 en 2.

Appellante meldde zich vervolgens bij de ARBO-arts. Deze heeft de directie als volgt bericht: Op 31 augustus 2004 zag ik appellante op het open spreekuur. Appellante gaf tijdens het spreekuur aan voor het komend schooljaar te zijn ingedeeld bij de kleuters en zich voor dit werk niet geschikt te achten. Op grond van mijn bevindingen naar aanleiding van dit spreekuuroverleg deel ik u mede dat ik appellante volledig arbeidsgeschikt acht voor betreffende werkzaamheden. Dit heb ik appellante tijdens het spreekuur ook medegedeeld mede naar aanleiding van haar opmerking zich mogelijk te zullen ziekmelden.

De Commissie constateert dat appellante heeft aangegeven zich mogelijk ziek te zullen melden bij handhaving van de groepsindeling.

Begin september 2004 heeft appellante zich ook ziek gemeld. Er volgen op 3 september en 7 september 2004 gesprekken met haar. In het laatste gesprek zijn de overwegingen met betrekking tot de groepsindeling nog eens herhaald.

Deze overwegingen luiden volgt:

Aan appellante is bij de overwegingen aangaande de groepsbezetting een alternatief geboden: groep 8, want ze vindt zich een echte bovenbouwleerkracht. Appellante wilde geen groep 8, omdat ze bij haar vorige werkgever diverse jaren groep 8 heeft gedraaid en een terugkeer in die groep ziet ze niet zitten. Groep 7 was niet ter beschikking omdat hier staat die al drie jaar telkens een andere groep had gehad. Groep 6 was niet mogelijk, omdat hier staat die vorig jaar arbeidskundig begeleid moest worden, na een langere periode te zijn uitgevallen. Hem weer in een nieuwe groep plaatsen is niet verantwoord. In groep 4 stond een leerkracht die in die groep nog pas kort werkzaam is. Groep 3 is naar de mening van appellante ook een te jonge leeftijd voor haar. Meegewogen is ook een overplaatsing naar een andere school, maar dat zag appellante ook niet zitten en plaatsing in de Vervangingspool was naar de mening van appellante ook geen oplossing.

De Commissie is van oordeel dat de stellingen van appellante niet juist zijn. Met haar is wel overleg gepleegd en de reden van de overplaatsing is haar meegedeeld.

Appellante hervatte haar werkzaamheden op 13 september maar meldde zich op 2 november 2004 wederom ziek. Naar aanleiding daarvan bericht de ARBO-arts als volgt:

Als gevolg van werkgerelateerde factoren heeft betrokkene spanningsklachten en heeft ze zich ziek gemeld. Betrokkene ervaart namelijk haar huidige werkzaamheden als niet passend voor haar.

Aan haar werd het beleid van ArboNed inzake dergelijke problematiek meegedeeld en de hierop van toepassing zijnde richtlijnen.

Dit beleid houdt in dat de door betrokkene ervaren klachten als een normale reactie op het door betrokkene ervaren probleem worden beschouwd en in feite geen reden zijn voor arbeidsongeschiktheid.

Het advies is om via ArboNed Bedrijfs Maatschappelijk Werk in te schakelen om de mogelijkheden in te schatten met betrekking tot oplossingen van knelpunten in de huidige functie.

Arbeidsongeschiktheid in medische zin wordt niet aan de orde geacht en wij gaan er vanuit dat deze zaak verder buiten de ziektewet wordt opgelost. Gaarne zien wij dan ook op zeer korte termijn een herstelmelding tegemoet.

Met het bedrijfsmaatschappelijk werk heeft vervolgens een intakegesprek plaatsgevonden op kosten van verweerster. Tot verdere gesprekken is het niet gekomen; appellante vond dit niet nodig. Via haar ziektekostenverzekering heeft zij wel gesprekken gehad met een psycholoog.

Met ingang van 1 december 2004 is appellante onvrijwillig overgeplaatst naar de vervangingspool. Op 14 juni 2005 bezoekt appellante de ARBO-arts. Deze bericht verweerster als volgt: Op 14-06-2005 zag ik appellante op het open spreekuur. Naar aanleiding hiervan ben ik van mening dat appellante volledig arbeidsgeschikt is. Door ondergetekende werd uitleg gegeven over de mogelijkheid van een deskundigenoordeel bij het UWV. Tijdens het open spreekuuroverleg werd in bijzijn van appellante telefonisch overleg met u gevoerd en werd door ondergetekende toelichting gegeven. Tevens werd afgesproken dat appellante met u contact zou opnemen om de verdere gang van zaken te bespreken. Appellante heeft een deskundigenoordeel bij de UWV gevraagd. Dit oordeel luidt als volgt:

U hebt op 8 juli 2005 een deskundigenoordeel aangevraagd over uw ongeschiktheid tot werken op 14 juni 2005.

Ons oordeel

Op grond van de resultaten van ons onderzoek zijn wij van oordeel dat u per 14 juni 2005 ongeschikt bent voor het verrichten van het eigen werk, anders dan op medische gronden.

Voor een korte algemene toelichting van ons oordeel verwijzen wij u naar de bijgevoegde bijlage. Wij willen benadrukken dat het deskundigenoordeel een momentopname is. Een eventuele latere beoordeling, bijvoorbeeld in het kader van een aanvraag van een WAO-uitkering, kan tot een andere conclusie leiden.

U kunt tegen dit deskundigenoordeel geen bezwaar maken.

Appellante is dus niet medisch ongeschikt. Dat appellante op andere gronden ongeschikt zou zijn is naar inhoud niet aan verweerster bekend gemaakt. Verweerster beschikte niet over de bijlage. Ook is deze bijlage niet in het geding gebracht.

Nu appellante zowel aan verweerster als de Commissie heeft nagelaten om enige mededeling te doen uit deze bijlage, gaat de Commissie er van uit dat appellante wel op de hoogte was van het feit op grond waarvan zij wel ongeschikt zou zijn voor haar eigen werk. UWV heeft bij schrijven van 1 november 2005 gereageerd. De inhoud van dit schrijven luidt als volgt:

Uw brief van 8 augustus 2005 heb ik ontvangen. De brief is direct doorgegeven aan de behandelend verzekeringsarts van het dossier van appellante. Ik was in de veronderstelling dat de verzekeringsarts contact had gehad met u over de inhoud van uw brief. Helaas bleek dat niet het geval te zijn waardoor u genoodzaakt was om te rappelleren bij UWV. Namens UWV bied ik u excuses aan voor de trage afhandeling van uw brief.

De inhoud van de brief is door de behandelend verzekeringsarts besproken met de staf verzekeringsarts. Beiden kunnen zich vinden in het door u gestelde standpunt. De verzekeringsarts dient een uitspraak te doen over het wel of niet aanwezig zijn van een ziekte of gebrek. In het deskundigenoordeel van appellante heeft de verzekeringsarts echter een uitspraak gedaan over de wijze van vervoer. Dit laatste is niet juist. De verzekeringsarts heeft geconstateerd dat er geen sprake is van een ziekte of gebrek. De arts had zich niet moeten uitlaten over de wijze van vervoer. Ik ga ervan uit u via deze brief voldoende te hebben geïnformeerd.

Op 22 augustus 2005 vangt appellante haar werkzaamheden weer aan op de b.s. Zij is nu ingedeeld in groep 8.

Appellante heeft bezwaar tegen haar indeling voor groep 8. De Commissie kan haar bezwaar niet delen. Appellante heeft immers jarenlang onderwijs gegeven in groep 8.

Er begint dan een periode met herhaalde ziekmeldingen.

Op 26 oktober 2005 vindt er een gesprek tussen partijen plaats.

In het voornoemde gesprek zijn gezamenlijk de volgende punten door verweerster geconstateerd:

- Appellante heeft zich op 10 oktober jl. wederom ziek gemeld. Dit verliep (wederom) niet volgens de procedure en de hierover individueel met haar gemaakte afspraken. (zie voornoemde uitnodigingsbrief van 15 oktober 2005).
- De ARBO-arts heeft appellante op 13 oktober jl. volledig arbeidsgeschikt verklaard.
- Ondanks voornoemde uitspraak van onze ARBO-arts, is appellante niet aan het werk gegaan (zie ook voornoemde brief van 15 oktober 2005). Tijdens het gesprek is geconstateerd dat appellante haar werkzaamheden op dat moment nog steeds niet had aangevangen.
- Appellante heeft aangegeven het niet eens te zijn met de uitspraak van de ARBO-arts. Op de vraag of appellante een deskundigenoordeel bij UWV gaat aanvragen (al eerder voorgelegd in voornoemde brief van 15 oktober jl.), gaf zij aan dat niet te doen omdat dat volgens haar "toch geen enkele zin heeft",
- Appellante heeft aangegeven wel aan het werk te willen maar dat niet te kunnen omdat ze zich ziek, ongeschikt en onbekwaam acht. Ze vindt het zelf "onverantwoord" om voor de klas te gaan staan. Zo vergeet ze dingen (bijvoorbeeld het vieren van een verjaardag van een van de kinderen) en moet ze uit irritatie soms de klas uitlopen omdat ze "er niet meer tegen kan" en zichzelf richting de kinderen "niet meer in de hand heeft". Appellante concludeerde zelf dat het "fout zou gaan", als ze weer voor de klas zou moeten.

Daarop volgt bij brief van 27 oktober 2005 de schorsing en daarna het ontslag.

De Commissie dient tot een conclusie te komen op basis van de vaststaande feiten en op basis van hetgeen hierboven is overwogen.

De primaire grond voor het ontslag "plichtverzuim" acht de Commissie niet toereikend. Het daarvoor aangevoerde heeft betrekking op gebeurlijkheden in september en oktober 2005. Daarover is het gesprek tussen partijen geweest op 26 oktober 2005. De schorsing is dadelijk daarop gevolgd op 27 oktober 2005. Appellante heeft geen tijd gehad om naar aanleiding van dit gesprek een andere en correctere houding aan te nemen. Zou appellante na het gesprek op 26 oktober 2005 volhard hebben in haar houding dan was er alleszins reden om plichtsverzuim aan te nemen.

De subsidiaire grond voor het ontslag "onbekwaamheid" acht de Commissie niet aanwezig. Dat appellante zelf aangeeft dat zij zich onbekwaam acht om in groep 8 onderwijs te geven, kan de conclusie tot onbekwaamheid niet dragen. Ook de korte conclusie van UWV, zonder toelichting of motivering, dat appellante ongeschikt is voor het verrichten van het eigen werk, anders dan op medische grond is, daartoe niet toereikend.

De tertiaire grond voor het ontslag acht de Commissie aanwezig. Alle feiten en omstandigheden zijn gewichtig van aard en sluiten redelijkerwijs de mogelijkheid van handhaving van het dienst verband uit. Hierbij is rekening gehouden met de belangen van de instelling, de basisschool, en het onderwijs.

De schorsing als ordemaatregel is gebaseerd op het feit dat sprake is van (een voornemen tot) ontslag. Dit is de schorsing als bedoeld in artikel F2.7 lid 2 sub c CAO-PO. De verlenging van deze schorsing is terecht opgelegd.

5. De beslissing

De Commissie voornoemd,

rechtdoende:

verklaart het beroep tegen het ontslag en tegen de verlenging van de schorsing ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 16 februari 2006 door mr. A.F.M. Schrickx, voorzitter, mr. H.P.H. van Griensven, mr. Th.M. Dorn en mr. drs. W.G.A.M. Veugelers, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.